

'In liefde bloeiende'-

I Korinte 1, 23

...De Joden vragen om wonderen en de Grieken zoeken naar wijsheid

*maar wij verkondigen een gekruisigde Christus -
voor Joden een steen des aanstoots en voor heidenen
een dwaasheid...*

De klassieke oudheid zag de ezel als een stompzinnig beest. Denk maar aan koning Midas met zijn ezelsoren. De Romeinse historicus Tacitus schrijft, hoe de Joden in de woestijn dreigden te sterven van honger en dorst. Ze werden enkel gered omdat ze een kudde wilde ezels achterna liepen en zo naar water werden geleid. En daarom, zegt Tacitus, '*...vereerden ze in hun tempel te Jeruzalem een gewijde beeltenis van het dier dat hun gered had...*' (V,3). In zijn *Apologie* suggereert kerkvader Tertullianus (±160-230) dat het idee '*dat onze God een ezelskop is*', ontstaan zal zijn door dit verhaal van Tacitus.

In de Bijbel wordt de ezel zowel positief als negatief afgeschilderd. De profeet Zacharia zegt:..*Zie uw koning komt tot u, rechtvaardig en zegevierend; hij is deemoedig, hij rijdt op een ezel...*(9,9).

Van de andere kant, wanneer de profeet Jeremia spreekt over de schande van koning Jojakim, zegt hij:..*Als een ezel wordt hij begraven: men sleept hem weg en werpt hem buiten de poorten van Jeruzalem...*(22,19).

Uit het begin van de 2e eeuw van onze jaartelling, is in Rome een graffito bewaard gebleven, een tekeningetje, onbeholpen gekrast in een muursteen. Het stelt een mannetje voor dat met opgeheven handen bij een kruis staat waaraan een gekruisigde hangt, compleet met ezelskop, en daaronder is gekrast **Alexamenos cebete theon**. Alexamenos, aanbid God!

*Mijn Verlosser hangt aan't kruis,
hangt ten spot van snoode smaders.
Zoon des Vaders,
waar is toch uw almacht thans,
waar uw goddelijke glans?*

Doopsgezinde liedbundel, 269 vers 1

Het is de -tot op heden- aller-vroegste afbeelding van de kruisiging die we kennen. Het tekeningetje geeft treffend aan, hoe beschaafde Grieken en Romeinen in hun wijsheid tegen het Christendom hebben aangekeken: een godsdienst van de verworpenen der aarde -armen, vrouwen, slaven, Joden- die iemand vereren die de wel meest oneervolle dood gestorven is die denkbaar is. Mensen die dus een godsdienst aanhangen die buiten de orde van ware beschaving staat, buiten de wereld van weldenkende mensen. En daar zijn ze nog trots op ook! Mensen die de zaken zó op hun kop zetten, zijn niet beter dan de verachtelijke ezel die ze vereren.

Christenen zelf echter, geloven in het spoor van de ware wijsheid te gaan, de wijsheid 'van boven' die in de wereld is gekomen.